

Reetta Niemelä ja Salla Savolainen (kuv.): Sinisen kärpäsen sirkus (Otava 2010)

Reetta Niemelän lumoavissa proosarunoissa kurkistetaan metsän pienimpien asukkaiden elämään. Siellä suru kulkee sukkasillaan ja sinisiivellä on salaisuus. Lammenpintaan ropisee kuparinuotteja ja lehdistä lentelee lauluja, joita kukaan ei laula. **Salla Savolaisen** ilmeikkäät puupiirroksiset kasvattavat runojen ympäriille kokonaisen kiehtovan tarumaailman.

Kenelle? Proosarunot kiehtovat kaikenikäisiä. Tämä kirja sopii kaikille 3–100-vuotiaille.

METSÄN KATUJA

”Yötuulenkadulla on lämmintä. Kukaan ei muistele talvea. Kimalainen hyppelee ruutua. Tähdillä on suu mutrussa, kun ne syövät rusinoita.” (s. 10.)

- Tarkkaile Salla Savolaisen kuvitusta sivulta 10. Keitä muita asuu Yötuulenkadulla? Kirjoita lista Yötuulenkadun asukkaista.
- Keksi oma metsäinen katusi ja sille kiehtova nimi. Kirjoita oma runosi Reetta Niemelän runon rakenteella: Millainen sää kadulla on? Mitä siellä ei muistella? Mitä siellä harrastetaan, mitä syödään?

SURUN KORI

”Suru kulkee sukkasillaan. Hyräilee yökkösen polkkaa. Surun kori on kukkuroillaan, kuusamakukkien kuisketta. Tuoksujen polku on kaunis kulkea. Rusettitanssi alkaa, kaikki mukaan.” (s. 19.)

- Valitse musiikkia, jotka tuovat mieleen ilon, surun, ikävän, jännityksen tai riemun. Liiku musiikin matkassa ja kirjoita muistiin, miten ikävä tai ilo kulkee, miten suru tai riemu pukeutuu, miten tanssii jännitys?
- Tai valitkaa vuorotellen mieleistänne musiikkia. Kuunnelkaa ja liikkukaa musiikin tahtiin. Pohtikaa ja kirjoittakaa, millaisia tunteita ja tunteisiin liittyviä sanoja musiikista tulee mieleen. Listatkaa sanoja ja kirjoittakaa niistä runoja.

TARKKAILUPAIKKA

”Neulasella voi istuskella ja heilutella sarviaan ikivihreän laulun tahdissa jos sattuu olemaan pieni ja vihreämpullea metsän kirva, joka ei osaa tanssia. Odotella rauhassa kilttejä muurahaistätejä, joiden kengät kopisevat oksia vasten. Laulaa itsekin vähän. Voi kuulla kuinka mahtavat pilvet tuuttaavat mennessään ja kuinka puut pyytävät päästä pilvien kyytiin, sillä metsässä niitä kutittaa koko ajan.” (s. 25.)

- Mene pihalle ja valitse jokin pienen pieni yksityiskohta, kuten heinänkorsi tai kivenmurunen. Keksi pieni olento istumaan valitsemaasi paikkaan. Mikä sen nimi on? Mitä se paikaltaan näkee, kuulee ja haistaa? Miltä näyttävät aivan pienen olennon silmissä korkeat puut tai taivaan pilvet? Miltä sen korvin kuulostaa sade tai perhosen siivenisku?

ÖTÖKÖIDEN PUHETTA

- ”– *Kais kuiskaa Kiprunen?*
– *Kahkas kalkkaa, kiidus kiidus.*
– *Kudduloita?*
– *Kudduloita huit! Kopskukkia. Kukkia raa.*
– *Killit kupraa taga!*
– *Toksii toksii, Tupsurainen.*
– *Tiedä tittää.*
– *Lejoo?*
– *Lejoo vaa!”* (s. 31.)

- Lue Kiprusen ja Tupsuraisen vuoropuhelu sivulta 31. Mistähän Kiprunen ja Tupsurainen keskustelevat? Käännä vuoropuhelu ihmisten kielelle.
- Lue runo *Kiitos kiitos kirjaimista* sivulta 23. Laadi kirjaskorpionin kirjainsoppa leikkaamalla kirjaimia lehdistä kattilaan. Sekoita ja nosta summanmutikassa! Liimaa leikkaamasi kirjaimet ötökkäkieleksi paperille.
- Keksi ja kirjoita oma ötökkäkielinen vuoropuhelu. Voit käyttää apuna kirjainsoppaa tai keksiä aivan itse! Millaisia äänteitä löytyy esimerkiksi ampiaisen kielestä. Millaista kieltä voisi puhua faaraomuurahainen tai susihämähäkki? Keksi keskustelijoille kiinnostavat ötökkänimet.